

มติคณะกรรมการแรงงานทางทะเล  
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ร่างการแก้ไขมาตรา ๕๙ พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘

ด้วยอนุสัญญาว่าด้วยแรงงานทางทะเล ค.ศ. ๒๐๐๖ ข้อบังคับ ๒.๓ กำหนดชั่วโมงการทำงาน และชั่วโมงการพักผ่อน โดยใช้คำว่า “หรือ” ซึ่งหมายความว่า คนประจำเรือสามารถเลือกที่จะปฏิบัติได้ หากเข้าเรื่องใดเรื่องหนึ่งถือว่าปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ขณะที่พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดชั่วโมงการทำงานในมาตรา ๕๙ และชั่วโมงการพักผ่อนในมาตรา ๖๒ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติตามทั้งสองมาตรา แต่สำหรับกิจการในเรือสนับสนุนงานสำรวจและปิโตรเลียมกลางทะเล (เรือ offshore) คนประจำเรือต้องทำงานวันละ ๒ กะ กะละ ๖ ชั่วโมง คือทำงาน ๘๔ ชั่วโมงในรอบเจ็ดวัน ส่วนชั่วโมงการพักผ่อน ๘๔ ชั่วโมงในรอบเจ็ดวัน ดังนั้น คนประจำเรือในกิจการดังกล่าวปฏิบัติได้ตามมาตรา ๖๒ โดยไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรา ๕๘ ได้

คณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไขกฎหมายแรงงานทางทะเลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ให้แก้ไขมาตรา ๕๙ ในเรื่องเวลาทำงาน และเวลาพัก ดังนี้

มาตรา ๕๙ (เดิม) “เจ้าของเรืออาจให้คนประจำเรือทำงานล่วงเวลาได้เท่าที่จำเป็น แต่เมื่อรวมกับระยะเวลาการทำงานปกติตามมาตรา ๕๘ แล้ว ต้องไม่เกินวันละสิบสี่ชั่วโมงในรอบยี่สิบสี่ชั่วโมง และไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงในรอบเจ็ดวัน”

การแก้ไขมาตรา ๕๙ เป็น “เจ้าของเรืออาจให้คนประจำเรือทำงานล่วงเวลาได้เท่าที่จำเป็น แต่เมื่อรวมกับระยะเวลาการทำงานปกติตามมาตรา ๕๘ แล้ว ต้องไม่เกินสิบสี่ชั่วโมงในรอบยี่สิบสี่ชั่วโมง และไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงในรอบเจ็ดวัน หรือจัดให้คนประจำเรือมีชั่วโมงการพักผ่อนตามมาตรา ๖๒”

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบให้แก้ไขมาตรา ๕๙ ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ ดังนี้ “เจ้าของเรืออาจให้คนประจำเรือทำงานล่วงเวลาได้เท่าที่จำเป็นแต่เมื่อรวมกับระยะเวลาการทำงานปกติตามมาตรา ๕๘ แล้ว ต้องไม่เกินสิบสี่ชั่วโมงในรอบยี่สิบสี่ชั่วโมง และไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงในรอบเจ็ดวัน หรือจัดให้คนประจำเรือมีชั่วโมงการพักผ่อนตามมาตรา ๖๒”

-----